

רחל מרחלת על כל העולם

קיר המריבה

בשבוע שעבר רוסק לחתיכות דלפק ה' באר בדיסקוטק החדש של מיקי בקיקי, האימפרוביזציה. מה קרה לו? למה הוא נפל פתאום? היו על כך כמה גרסאות. גרסה אחת אומרת שהוא נפל כך סתם, מעצמו, פשוט נמאס לו לעמוד זקוף כל החיים. גרסה שנייה, קצת יותר רצינית, מספרת שמי שהרס אותו היה דווקא זה שבנה אותו, הצייר **איתמר סיאני**. ה' סיבה: **עמוס מרז**, שותפה של מיקי ב'קיקי', לא היה רוויכספס בשעה שעמד לפתוח את הדיסקוטק. הוא שכר את ה' מקום מבעל הבית, לתקופה של שנתיים,

איתמר (הורס)

תמורת 700 לירות לחודש. אחרי זה לא נשארו לו הרבה אמצעים. אז הוא נזכר בידידו מימי נעוריו ב' שפיה, איתמר, הלך לביתו שביפו, וביקש ממנו להיות היועץ האמנותי שלו. איתמר הסכים. הוא התחיל לעבוד על התפאורה והתאורה והקישוטים והתמונות, הוא עבד יומם ולילה במשך עשרה ימים רצופים, והתוצאה, לאחר כל זה, השביעה את רצונו, ואת רצונו של בעלי הבית.

נשארה כמובן בעיית התשלום. הצייר דרש ששת אלפים לירות תמורת העבודה, עמוס מרז הציע לו אלף וחמש מאות ל' רות. השניים החלו להתדיין, להתווכח, ול' בסוף אפילו לריב. והמריבה הסתיימה יום אחד כשאיתמר נכנס למקום וביקש את ה' כסף, או את התפאורה. עמוס מרז סירב לתת את זה וגם את זה, ואיתמר, כתגובה, החל לשבור בפסיש את כל מה שבנה. עמוס מרז הסתובב במקום חסרי אונים. הוא אצור וצעק וצחצח, אבל הצייר וידידו שבאו לעזור לו התעלמו ממנו. הם ריסקו בפסיש את הבקבוקים שהיו יצוקים ב' בסוף של הבאר, הורידו את לוחות השול' חן מפוליאסטר ואת התמונות מן הקירות. גרסתה של מיקי ב'קיקי': איתמר דרש סכום שהוא בלתי-ריאלי לחלוטין: ששת אלפים לירות עבור עשרה ימי עבודה בלבד. המכיר שמקבל לו, 1500 ל'., הוא צויר לסכסוך שהקבל, עבור עבודה דומה, צויר תפאורות בעל שם עולמי. אז איתמר הח' ל' לזכות, אם לא בשכום דמיוני, אז ב' פירסומת רעומת. שהוא איתו במיר'

לא כל

הזהב נוצץ

מה קורה כששלושה קלפים מתאספים יחד? יש שלוש אפשרויות. או שהם פות' חים דיסקוטק, או שהם פותחים סטייקיה, או שהם פותחים מועדון-לילה.

שלושת הקלפים האחרונים שהתאספו יחד פתחו מועדון-לילה, וקראו לו גולדפינ' גר, על שם אתם יודעים מ' הקלפן הראשון, **משה ערמי**, הוא לא סתם קלפן, אלא גם בעל מועדון-קלפים, מזה זמן רב.

השני, **אהרלה ליברמן**, הוא לא סתם קלפן ובעל מועדון-קלפים, אלא הוא גם היה מתאגרף במשך שנים רבות, עד שהעי' פו אותו נפגע במהירות וכמעט שברו אותו לכמה חלקים. כתוצאה מכך הוא מיד הח' ליף את המקצוע, קנה שתי מוניות, והפ' סיד את שתייהן בקלפים. אז הוא הפך בעל-איטליז ובעל-מועדון-קלפים ובעל-מועדון-לילה. מספיק בשביל איש אחד, לא?

לקלפן השלישי, **מייזדה**, אין מועדון-קלפים. הוא פשוט משחק-קלפים, ואחרי שהוא מרוויח כמה אלפים במשך הלילה, הוא קם בבוקר עם הכסף, ניגש ללון, וס' למונטה-קארלו, להמשיך במשחק. בפעם ה' אחרונה שקפץ לשם, השקיע בקאזינו של מונטה-קארלו שמותו אלף לירות במכה אחת, ואז החליט לחזור בתשובה ולשנות את דרכיו: מאז הוא החל להשקיע את כספו בגולדפינגר.

לא ידוע מה יקרה בדיוק למועדון ה' חדש. אבל ידוע מה קרה בו. קרה בו ערב פתיחה, שהיה מורכב מאנשי הדרך-הישרה ואנשי הדרך-הבלתי-ישרה.

את הדרך הבלתי-ישרה ייצג מנהל כלא רמלה, **אליאס דנציגר**, ואת הדרך ה'

ישרה ייצגו כל השאר. הצבע ששלט בערב החגיגי הזה היה כמובן הזהב. התזמורת של לארי היתה מבריקה ומוזהבת, ג'וזי של **שמוליק קראוס** היתה עטופה בבגד' זהב, ושלוש האהובות של הבארמן, **צדוק לוי**, שהיה פעם החתול המטפטף, הפורץ הכי מפורסם של תל-אביב, היו זהובות מאוד האחת לרעותה. כל מיני שיני זהב נצצו בקהל, ורעמת השיער של **עמליה ארבל** הוהיבה לאורה של הקרחת של **דוב סגל**, שבא לראות איך הולך אצל האחרים.

אבל הכי זהובה שם היתה הסטריפטזאית **ארבלה**. היא הגיעה ארצה לפני מספר שנים, ומאז היא שומרת על דיאטה כל כך חזקה עד שכולם יודעים שעוד מעט לא יהיה לה על מי לשמור.

היא היתה עצבנית ומתוחה. לא בגלל ה' סטריפטזי. היא רגילה, וממילא אין לה הר' בה מה להראות. היא היתה מתוחה בעיקר בגלל הזהב. הוא גרם לה הרבה צרות.

בהתחלה הולילה עליה חברה ספריי מוז' הב לשערו, אבל הספריי הספיק רק לרבע העליון, הפחות מעניין של הגוף שלה.

היא התחילה לבכות ולצרוח ולשלוח את' שיש הפתח משהו בשביל שאר חלקי ה' נוק' שלה. האנשים חיפשו ובסוף מצאו חר' מר מבריק לחיטוי נגד שרצים. מרחו אותו על שלוש-רבעי הגוף שנשאר, ואז, בדיוק כשהכל היה כבר גמור, סיפר לה מישור, בסוד, מתוך ידידות, שלא מומן איש אחד מרח על עצמו את אותו חומר ומת מזה. היא היתה כבר בדרך לכמה.

היא עשתה סטריפטזי וזינו מאוד, ולפני שהקהל הספיק לראות מה בדיוק יש לה מתחת לזהב, היא נעלמה לחדר הרחצה.

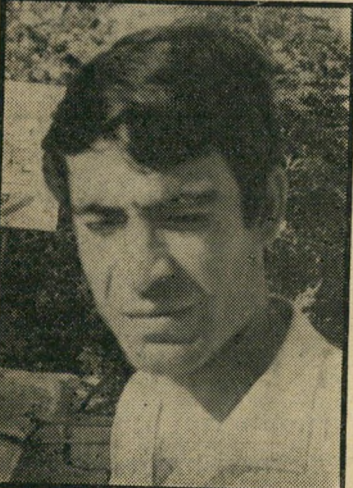
אחד שלהו אותו להרכיב שלט שאון בקפה הבהימה ניצן. הוא הרכיב את השלט ול' אחר העבודה התיישב לשנות קפה.

זה היה קפה גורלי: חברי ניצן התלבשו עליו, התחילו להסביר לו את החיים, וב' אותו יום הוא כבר לא חזר לעבודה.

כל חייו השתנו. שכרו אותו לשחק ב' סרט, אחר-כך הוא קיבל עבודה כבארמן בפינק. לאט לאט הוא הפך לדמות המר' כוית של הבהימה הירושלמית. הוא הת' חיל להיות כמו כולם, לשבת בניצן כמו כולם, ללוות כסף כמו כולם, להיות חייב כמו כולם, ובמשך הזמן הוא אפילו שכת את מוצאו הצנוע והמהוגן. כשניצן נסגר, הוא פתח את ממלא המקום שלו, קפה הבהימה ביטסור.

תמיד נהג לספר לחברה שהוא נשוי, ושיש לו ילד. איש לא האמין לו. הוא נראה צעיר מדי, ותמים מדי בשביל זה.

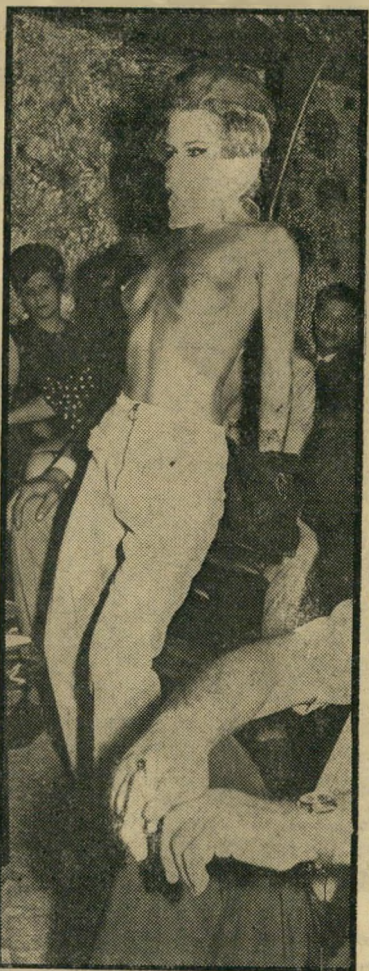
עבר זמן והוא הכיר ציירת צרפתית בשם **אנה**, ב' של בעל חברה התקליטים המפורסמת B.A.M. הוא נשא אותה ל' אשה, נולדה להם ילדה, והחברה התחילו להאמין שאולי באמת הוא לא כל כך

צ'ארלי

תמים וצנוע כמו שחשבו עליו, ואם הוא הצליח לעשות את זה הפעם, אולי הוא באמת כבר עשה את זה פעם לפני כן. לא מומן נסעה הצרפתית לצרפת וצ'ארלי הכיר בארץ תיירות מקנות. התיירות בילתה איתו בארץ, חזרה לקנה, ועכשיו היא שלחה לו תמונה של בנו.

אבל צ'ארלי לא יכול לנסוע אליה ואל' בנה, כי בינתיים יש לו חברה שוודית ה' עומדת ללדת לו חינוך חדש.

ארבלה

חברו המרומד

האחזה בין עורכי-הדין היא דבר ידוע ומפורסם. אבל עד איוה מימדים היא מגיעה התלה לי השבוע, כשמעמתי את הסיפור על שני עורכי-דין ידועים, העובדים כשותפים באותו משרד.

באחד מימות השבוע ערך אחד מהשניים מסיבה צנועה, של שני זוגות. בין המוזמנים הייתה ידידתו הקבועה, ועוד ידיד נוסף, גם הוא עם ידידתו הקבועה.

כשהמסיבה הייתה בעיצומה, ביקש עורך-הדין, מידידתו האישית ומידידתו ללכת לקרוא לשותפו, עורך-הדין השני, על-מנת שיהנה גם הוא מהמסיבה.

השניים הגיעו לעורך-הדין הישן בשעה שתיים בלילה, והוא, במוח חריף של עורך-דין מצליח, הבין מיד שחברו רצה כנראה להישאר יחידי עם ידידתו של ידידו.

הוא פעל בהתאם. הזמין את הזוג באדיבות רבה להישאר אצלו לשנות קפה, לפטפט', לשוחח. ורק כשחזרו לעצמו שחברו סיים לצלל את הזמן, שלח אותם בחזרה למסיבה.

למחרת התברר שחשיבויו היו נכונים.

תמים מדי

בשביל זה

אחד ממלכי הבהימה של ירושלים, **צ'ארלי בקסימון**, התחיל את חייו כ' חשמלאי בקיסקס. במשך שנים הוא נזר מארץ לארץ, ואיש לא העלה בדעתו שהוא יהודי, או שיש לו איזשהו קשר עם ישראל וישראלים.

יום אחד שוחחו אנשי-הצחת על עניינים שונים, ומאלף-האריות קילל, בהודמנות זו, את היהודים. צ'ארלי שתק.

הגיע זמן ההופעה. צ'ארלי חיכה עד ש' מאלף האריות יכנס לזירה, יפתח את הסור' גים, ויציא את האריות מכלוביהם — ואז הוא כיבה את האורות.

כשהוא הדליק אותם, לאחר שתי דקות, היה מאלף-האריות תלוי על קורה בתיקרת' הכלוב, כשהוא כולו רועד וחיוור מפחד. "אם תוציא עוד פעם מילה על יהודים", הסביר לו צ'ארלי בחביבות, "אני אכבה את החשמל להרבה זמן". מאותו יום הפך מא' לף-האריות לאוהב-יהודים מושבע, וצ'ארלי הפך ציוני.

הוא הגיע לארץ, ועבד בה במשך זמן רב כחשמלאי צנוע ונחבא אל הכלים. יום

האם נכון ש...

- אחד מוותיקי הבהימה התל-אביבית, הידוע כרוק מושבע, מחזר נלהב, וחובב הוללות קבוע, התחתן לאחרונה בסתר עם הנערה שהיא מזה שבע שנים אם לבנו?
- אשת-חברה ידועה סירבה לקחת עמה את בתה היחידה מבעלה, לאחר גירושיהן, משום שהמאהב הקבוע שלה, שלמענו התגרשה, קינא באבי הילדה וסירב לקבלה?
- בדיסקוטק של פרדריקה נערכה השבוע הופעת-בידור לא-צפויה, כאשר שניים משלושת הזמרים, "לוי אתנה", המופיעים ב' שרתון", השתכרו, וערכו הופעת חשפנות מאולתרת, לעיני הצופים הנדהמים, ולאחר שהתפשטו לגמרי יעץ להם הקהל, לאור התוצאות, להתרכז בשירה בלבד?